

עמ"ת 19728/10/15 - משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נגד ג ג

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

13 אוקטובר 2015

עמ"ת 19728-10-15 משטרת ישראל
תביעות- שלוחת רמלה נ' ג(עציר)
לפני כב' השופט מיכל ברק נבו

משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה
ג ג (עציר)

העוררים
נגד
המשיבים

נוכחים:

ב"כ העוררת: עו"ד עדי יעקובוביץ

ב"כ המשיב: עו"ד ערן ראו

המשיב הובא

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

זהו ערר על החלטת בית המשפט השלום בראשון לציון (כב' השופט אבו שחאדה) מיום 11.10.15 במ"ת 40844-08-15, לפיה שוחרר המשיב בתנאים מגבילים.

רקע עובדתי:

ביום **20.8.15** הוגש כתב אישום הכולל ארבעה אישומים כנגד המשיב. כתב האישום מייחס למשיב עבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש בבת זוג, היזק לרכוש במזיד, אימים (3 עבירות), תקיפת בת זוג. באישום הראשון מדובר על אלימות שכללה הכאת המתלוננת בראשה, שעה שהניקה את בנם הקטן של המשיב והמתלוננת. על פי כתב האישום, המשיב נתן למתלוננת מכת אגרוף בראשה וסטירה בפניה. חניכה דיממו, כאשר ביקשה לשטוף את עצמה, המשיב חנק אותה תוך שהיא צועקת ומתחננת שיחדל. באישום השני, מדובר על השלכת מכשיר הטלפון הנייד של המתלוננת מחלון הבית, לאחר מכן מדובר על שבירת מכשיר הטלפון הנייד. לאחר מכן באותו אישום, נאמר כי המשיב חנק את המתלוננת והפיל אותה ארצה. באישום השלישי, אשר התרחש בחודש יוני 2015, אחז המשיב סכין מטבח והתקדם לעבר המתלוננת כשהסכין מונפת והוא מורה לה לשתוק. באישום הרביעי מדובר גם כן על אחיזת סכין והנפתה לכיוון גבה של המתלוננת בעודה צועקת.

בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים כנגדו.

ביום **25.10.15** התקיים דיון בהליך המעצר, ב"כ המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה, אולם טען לחולשה בראיות. כב' השופט קלייטמן קבע כי ישנן די ראיות לכאורה ואין כרוסום בהן. המשיב נשלח לקבלת תסקיר. בית המשפט קבע כי המסוכנות העולה מכתב האישום היא כזו המצריכה חוות דעת מקצועית של שירות המבחן בטרם תינתן החלטה.

לדיון ביום **16.9.15** הוגשה בקשת דחייה של שירות המבחן. ב"כ המשיב ביקש מבית המשפט לבחון באופן בלתי אמצעי את החלופה המוצעת אשר נכחה באולם, כך עשה בית המשפט קמא. נקבע כי עולה הרושם כי המפקחים המוצעים עסוקים בין היתר בהגנה על המשיב. נוכח המיוחס למשיב, 4 אישומים שעולה מהם מסוכנות גבוהה, למרות השינוי בנקודת האיזון כאשר ממולה עמדתם של המפקחים, מסוכנותו של המשיב מצריכה בדיקה מעמיקה ומקצועית יותר.

בדיון ביום **11.10.15** הגיע תסקיר שירות המבחן. התסקיר נערך לאחר שיחה עם המשיב, המתלוננת והמפקחים המוצעים.

התרשמות שירות המבחן הינה כי התנהלותו האלימה של המשיב בקשר הזוגי היא דפוס התנהגות אשר מסלים ומתגבש עם הזמן, וכי התנהלותו הכוחנית וצרכי השליטה, לצד תלות המתלוננת בו הם גורמים אשר מגבירים סיכון להישנות בעייתית, אלימה ופורצת גבול כלפיה. יש צורך טיפולי, אך קיים קושי של המשיב לזהות ולהכיר בבעיה כלשהי.

החלופה המוצעת היא בפיקוח אמו, אחותו, דודו ודודתו של המשיב, לסירוגין. מהתסקיר עולה כי בני משפחתו אינם מעורבים בחיי המשיב ויחסיו עם המתלוננת. המפקחים יתקשו לזהות מצבי סיכון עתידיים, יתקשו להוות גורם ממתן ומפחית סיכון. זאת בשל העדר רצון ממשי מצדם להגביר מעורבות ואקטיביות בדינמיקת היחסים הזוגית והעדר הבנה באשר לחומרת המצב. שירות המבחן התרשם כי החלופה המוצעת אינה הולמת ומפחיתת סיכון.

החלטת בימ"ש קמא:

ביהמ"ש שמע את המפקחים המוצעים.

התסקיר איננו ממליץ על שחרורו של המשיב תוך שהוא פוסל את המפקחים שהוצעו. חלופת המעצר המוצעת היא מעצר בית בבית הוריו בראשון לציון, כאשר המתלוננת מתגוררת בלוד.

בית המשפט קבע כי הפסילה של כל המפקחים יחדיו על-ידי שירות המבחן איננה מקובלת עליו. אמנם כל אחד מהמפקחים כשלעצמו לא יכול לשמש כמפקח למעצר בית 24 שעות ביממה, וזאת לאור הנסיבות האישיות של כל אחד מהם, כגון אימו שסועדת את אביו, אחותו ודודו שלהם משפחות משלהם והם מתגוררים במקומות אחרים או דודתו שגם היא מתגוררת בבית אחר.

יחד עם זאת, קבע בית המשפט, כי הכוח המצטבר של כל המפקחים יחדיו יש בו כדי לשמש חלופה ראויה, כאשר כל אחד מהמפקחים מפקח על מעצר הבית לסירוגין.

בית המשפט ציין כי המשיב נעדר עבר פלילי והתסקיר מציין שישנם נתונים חיוביים של תפקוד נורמטיבי במישור החיצוני, כגון השתלבות והתמדה במקומות עבודה ולימודים וכן הסתגלות של גבולות חיצוניים וסמכות. בנוסף, המשיב, אשר ניהל אורח חיים נורמטיבי עד למועד מעצרו, נמצא במעצר מיום 15.08.15.

בנסיבות אלה הורה על שחרורו של המשיב בתנאים הבאים:

- א. המשיב יהיה במעצר בית מוחלט בבית הוריו ברח' זלמן שנאור 40 דירה 2 בעיר ראשון לציון.
- ב. המשיב יחתום על התחייבות עצמית בסך של 10,000 ₪.
- ג. המשיב ימציא 4 ערבויות צד ג' בסך של 10,000 ₪ כל אחת, אשר תחתמנה על-ידי הערבים הבאים: מר ק ט, גב' ע ע גב' א י ומר ג ש.
- כל אחד מהערבים הנ"ל ישמש כמפקח לסירוגין על מעצר הבית.
- ד. המשיב יפקיד בקופת בית המשפט סך של 8,000 ₪.
- ה. ניתן עיכוב יציאה מן הארץ שתוקפו למשך 180 ימים מהיום.
- ו. נאסר על המשיב ליצור קשר במישרין או בעקיפין עם המתלוננת. ובנוסף נאסר עליו להתקרב אליה למרחק שיפחת מ- 500 מטר.

מכאן הערר.

נימוקי הערר:

1. כבר נקבע ע"י כב' השופט קלייטמן כי מעשיו של המשיב מעלים מסוכנות גבוהה כלפי המתלוננת. החלופה אשר נבחנה בתסקיר נבחנה קודם לכן בביהמ"ש בדיון מיום 16.9.15. כב' השופט קלייטמן מצא כי המפקחים מגוננים מדי על המשיב וכי יש צורך בבחינה מקצועית ומעמיקה, משכך בחר להמתין לתסקיר שירות המבחן.
2. התסקיר מעיד כי כב' השופט קלייטמן התרשם נכון ואף יותר מכך. שירות המבחן קבע כי להתרשמותו החלופה לא מפחית סיכון ולא מאינת מסוכנות והוא אינו ממליץ עליה.
3. שירות המבחן ציין כי כל המפקחים איתם נפגש יתקשו לזהות מצבי סיכון ולהוות גורם מפחית סיכון, בין היתר לאור העדר רצון מצדם להגביר מעורבות והעדר הבנה למורכבות הבעייתיות וחומרתה. לעומת זאת ביהמ"ש קמא בהחלטתו מציין כי המפקחים נפסלו כי לא יוכלו לשמור על המשיב למשך 24 שעות, אך ביחד יתגברו על בעיה זו, שכן ישמרו לסירוגין. אך לא בכך הייתה נעוצה פסילת המפקחים על ידי שירות המבחן. העדר מעורבות, העדר הפחתת סיכון על ידם והעדר הבנת מורכבות הבעיה העומדת בפני המשיב - רלוונטיים גם כאשר כל המפקחים יחד.

4. היות המשיב נעדר עבר פלילי והימצאותו במעצר תקופה אין בהם נימוקים המצדיקים שחרורו ממעצר ואין בהם להפחית מסוכנותו כלפי המתלוננת.

5. אין בהחלטת בימ"ש קמא כל נימוק כבד משקל מדוע לא לקבל את המלצת שירות המבחן.

6. בית משפט קמא לא נתן משקל ראוי למסוכנות המשיב ולמעשיו. מדובר במי שמיוחסים לו 4 אישומים, עבירות על פני רצף זמן. גם מתסקיר שירות המבחן ומדברי המתלוננת עולה כי המשיב נוהג באלימות מתחילת נישואיהם וכי מדובר בדפוס מסלים ומתגבש. זאת ועוד, המדובר באלימות חמורה, סטירה, אגרוף, חניקה, תוך שהמתלוננת צועקת ומתחננת. המסוכנות נלמדת ומתעצמת אף לאור כך שכאשר חשב המשיב כי מגיעה משטרה, אמר למתלוננת להיות בשקט וכיבה את האור.

לפיכך מבקשת העוררת לקבל את הערר ולהותיר את המשיב עצור עד תום ההליכים.

בדיון לפניי היום חזרה העוררת על נימוקי הערר.

לטענת בא כוח המשיב, החלטת בית משפט קמא היא מנומקת, מאוזנת וראויה. מדובר במשיב נעדר עבר פלילי, כאמור, וכאשר בוחנים את החלופה שהוצעה כמכלול, הרי שמדובר בחלופה שנותנת מענה הולם למסוכנות שנשקפת מהמשיב. יש לזכור, כי מלבד אירועי כתב האישום שאחד מהם הוא אירוע שהפרטים לגביו לא מספיקים, הרי שלא היו אירועי אלימות נוספים במשך כל שנותיהם של המשיב והמתלוננת יחדיו. יש לשים, לטענת הסניגור, את הדברים בפרופורציה. לטענתו, התייחסות בני המשפחה בבית המשפט ובשירות המבחן לאישומים שמיוחסים למשיב, והניסיון להקטין את המיוחס לו, נובעים מבושה, שהיא עניין תרבותי, ולא מתוך חוסר הבנה. הוא ציין כי במהלך הדיון בבית משפט קמא הובהר להם היטב במה כרוך הפיקוח. נאמר להם שיצטרכו להפקיד ערבויות והם התייחסו לכל הדרישות הללו בכובד ראש, ולא השיבו באופן מידי שיעמדו בכל התנאים, אלא שקלו את האמור ורק לאחר מכן קיבלו על עצמם את הפיקוח. לדבריו, אין מקום לטענת העוררת שלפיה היה מקום להנמקה כבדה יותר מצד בית משפט קמא בנוגע לסטייה מהמלצה שלילית של שירות המבחן, שכן לטעמו של הסניגור, אין מדובר בהמלצה שלילית ממש. אמנם, השורה התחתונה אינה ממליצה על שחרור, אך אם נבחן את הדברים הפרטניים שנאמרו על המפקחים - אין בהם דבר שלילי. נוסף על כך, גם לגבי המשיב נאמרו דברים חיוביים, למשל כי יש לו יכולת להסתגל לגבולות חיצוניים וסמכות, וכי בעבר השתלב והתמיד במסגרות של לימודים ועבודה.

שמעתי את טיעוני הצדדים, עיינתי בפרוטוקולים של בית משפט קמא (כב' השופט קלייטמן וכב' השופט אבו שחאדה), עיינתי בתסקיר ובנימוקי הערר.

לטעמי, דין הערר להתקבל. מדובר במשיב שהעבירות המיוחסות לו הן קשות. נוסף על כך, כפי שנאמר בתסקיר שירות המבחן, ניכרת מגמה של הסלמה במעשים, כאשר בחודש יוני 2015, מעורב גם סכין במסכת האלימות. תסקיר שירות המבחן מתייחס לבעייתיות של המשיב, ומציין בצורה מפורשת כי בצד החלקים המתפקדים במישור החיצוני, הקשורים ליכולת המשיב להשתלב ולהתמיד במסגרות של לימודים ועבודה ולהסתגל לגבולות חיצוניים של סמכות, קיים פער בין תפקודו החיצוני לבין הרמה הרגשית ויכולתו להתייחס למכלול מצבו וקשייו. מפאת צנעת הפרט, לא אפרט נתונים

נוספים מתוך התסקיר, אך אסתפק בכך שלא ניתן ללמוד מהתסקיר כי מדובר במשיב שניתן לתת בו אמון. במצב דברים זה - ברור כי נדרשת חלופה טובה והדוקה על מנת לאיין את המסוכנות.

אני ערה לקשיי השפה, ולפערים תרבותיים מסוימים ואלה נלקחו בחשבון בהגיעי למסקנה שהגעתי.

חרף הדברים הללו, לא ניתן להתעלם מכך ששניים מהמפקחים נבחנו תחילה ע"י כב' השופט קלייטמן. באותו דיון, ציינה הגברת ס ג כי אינה יודעת דבר, אך בכוונתה לשמור על המשיב. היא ציינה כי בבית המשפט אומרים לה שהמשיב הרביץ לזוגתו. עוד ציינה כי בעבר אמרה לה המתלוננת שהמשיב מרביץ לה, והיא הלכה לדבר עם המשיב על כך, ואז הזמינו את המתלוננת למשטרה. באותו דיון נשמע גם מר קאסה טמסגן. גם הוא ציין כי המתלוננת סיפרה לו שהוא מרביץ לה והוא הלך לשם ו"סידרתי אותם שלא יריבו". מכאן, ברור כי כבר בדיון אצל כב' השופט קלייטמן, גם אם המפקחים המוצעים לא היו מודעים קודם לכן לטיב האישומים, הרי שבאותו מעמד הובהר להם במה מדובר.

חרף האמור, שירות המבחן ציין כי בפגישה עם המפקחים הייתה התרשמות כי הם אינם מעורבים בדינמיקת היחסים של המשיב עם זוגתו, אינם ערים לצרכיו ולקשייו ואינם ערים למצבי הסיכון בהתנהלותו. עוד נאמר כי הם התקשו לזהות מצבי סיכון עתידיים שטמונים בהתנהגותו של המשיב.

בדיון בפני כב' השופט אבו שחאדה שוב נשמעו אותם מפקחים, וכן שני מפקחים נוספים. למרות שהנושא של האישומים המיוחסים למשיב עלה כבר בפני כב' השופט קלייטמן ובשירות המבחן, חזרה הגב' ס ג על כך שאינה יודעת במה נאשם בנה, והוסיפה כי מהמשטרה נאמר לה כי הוא "רב" עם אשתו. השימוש בביטוי "ריב", כאשר מדובר באלימות שכללה גם איום בסכין, מלמד, לטעמי, מעבר לקשיי השפה, על ניסיון הקטנה לאחר שכבר אצל השופט קלייטמן צוין כי המשיב מואשם בכך שהרביץ למתלוננת. באותו דיון, ביום 11.10.15, ציינה אותה מפקחת כי היא מקווה שהמשיב יקשיב לה.

כך גם המפקח המוצע מר טמסגן קאסה, כי המשיב מואשם בכך שרבו עם אשתו. גם כאן ניכרת מגמת ההקטנה.

אוסף על כך, שהתברר במהלך הדיון אצל השופט אבו שחאדה, כי לפחות חלק מהמפקחים המוצעים היו ערים לקשיים בין השניים, אך הדבר לא הוביל להתערבות ממשית. ייתכן שמדובר בעניין תרבותי, אך עניין תרבותי זה לא יחלוף כעת, או לפחות קיימת סכנה שלא יחלוף, ועל כן קשה לראות במפקחים המוצעים משום מפקחים שיוכלו לאיין את הסיכון הרב שנשקף מהמשיב למתלוננת.

אציין, כי שירות המבחן לא פסל את המפקחים בשל חוסר יכולת לתת מענה בן 24 שעות לפיקוח על המשיב, אלא בשל חוסר התאמה. לכן, איני רואה עין בעין עם בית משפט קמא כי שילוב של ארבעה מפקחים, שנמצאו כולם לא מתאימים, יכול לתת מענה ראוי. אין מדובר בבעיה של "כיסוי כל שעות היממה".

לאור כל האמור, אני סבורה כי יש מקום לקבל את הערר.

מאחר שמדובר בעורר נעדר עבר פלילי, הרי שצדק בית משפט קמא כאשר הורה לבחון חלופת מעצר. עדיין, יש לנסות למצוא חלופת מעצר מתאימה, הולמת והדוקה, אשר תיתן מענה ראוי.

בשלב זה, ועד שתיבחן חלופה מתאימה, יישאר המשיב במעצר עד תום ההליכים. למען הסר ספק - מציאת מפקחים אפשריים אחרים, תיחשב, לצורך העניין, שינוי נסיבות.

מאחר שבשעת מתן ההחלטה קיימת תקלה בנט המשפט, אבקש מהמזכירות לשלוח לצדדים את הפרוטוקול.

ניתנה והודעה היום ל' תשרי תשע"ו, 13/10/2015 במעמד הנוכחים.

מיכל ברק נבו , שופטת